

## Jak se vede českému lázeňství?

Lázně, lázeňská péče a její dostupnost patřily v loňském roce k často skloňovaným pojmům. Jestliže rok 2012 byl ve znamení příprav na změny, které pro ně přichystala ministerská vyhláška, jež výrazně omezila především délku pobytů hrazených pojišťovnami, tak loni již všichni s napětím očekávali odpovědi na řadu naléhavých otázek, které zjitřená doba přinášela. Jak to lázně zvládnou, nezkrachují, kolik lidí ztratí práci či jaký vůbec bude další osud lázeňské léčebné péče?

Je pravdou, že loňský rok nebyl pro naše lázně vůbec jednoduchý, a nemohu zastírat, že lázeňství čekají těžké roky, kdy se bude muset vypořádat s mnoha problémy. Propad tržeb, který řada lázeňských firem utrpěla, se vyšplhal do milionů, ale v médiích často proklamované výkřiky „to nikdo nečekal“, můžeme s čistým svědomím odmítnout. Na tomto místě je třeba říci, že lázně rozsah výpadku dokázaly predikovat a rozhodně je nepřekvapil. Většina lázeňských zařízení totiž na postupném snižování své závislosti na pojištěncích pracovala řadu let a daří se jim to.

Mezi lázněmi jsou navíc velké rozdíly a rozhodně nebudou všechny stejně postiženy. Řada lázeňských zařízení má skvělou pozici na zahraničních trzích a ne každá skupina diagnóz či indikací byla zmíněnými pravidly zasažena stejně. Na druhou stranu i méně proslulé lázně jsou již dnes schopny poskytnout svým klientům špičkovou kvalitu. V oblasti služeb a marketingu lázeňské léčebny urazily notný kus cesty a zahraniční klientela je objevila už dávno. Zároveň je tu ale i stále se zlepšující evropská konkurence, se kterou je třeba počítat. Dlouhodobým receptem tak pro naše lázeňství zůstává systematické cílení na tuzemské návštěvníky.

Není to jen následná léčba nemocí a rehabilitace, ale zejména prevence, kde mohou lázně vykonat obrovský kus práce. Žijeme v hektické době, rytmus života se zrychlil, přibýly nové stresující situace a organismus člověka je tak dnes vystaven daleko větší zátěži. A s tím přichází i odpovědnost každého z nás za své zdraví. Vždyť dobrá zdravotní kondice se stává doslova podmínkou osobního úspěchu. A je to právě oblast prevence, kde mají léčebné lázně své nezastupitelné místo. To je směr, kterým by se měly vydat, kam směřovat svou nabídku i osvětově působit. Investice do zdraví je bezpochyby investicí z nejlepších.

Samoplátecké pobyty ale samozřejmě nemohou nahradit léčebné pobyty pojištěnců. Nebylo by to ani strategicky dobře, jelikož by pak lázně ztrácely svou dlouhá léta budovanou odbornou kompetenci. A to rozhodně nechceme. Předloňská změna Indikačního seznamu a její následná mediální dezinterpretace lékaře i pacienty dezorientovala. I díky intenzivní informační kampani ze strany lázní, odborných lékařských společností i ministerstva zdravotnictví se ale složitá situace z první poloviny loňského roku začíná zlepšovat. Věřím proto, že se již lékaři v nové legislativě zorientovali, že budou i nadále svým pacientům lázně doporučovat a že je neodradí ani často zdoluhavý a administrativně náročný schvalovací proces zdravotních pojišťoven. A navíc lázeňská péče není započítávána do regulačních limitů, za jejichž překročení může být lékař sankcionován. Hrozba sankcí za překročení limitů v souvislosti s předepisováním lázeňské péče je mýtus, který bohužel stále v myslích mnoha lékařů přežívá.

Jsem optimistou a věřím, že jsme na začátku nového období, které pro lázně bude znamenat návrat k lepším časům. A to nejen díky úsilí jednotlivých lázeňských společností. Šanci nám dávají i jednání s ministerstvem zdravotnictví. Rýsuje se novela, sice zatím bez jasných obrysů, která by ale mohla přinést zmírnění některých dříve přijatých opatření. A to je pro nás určitě záblesk naděje, světlo na konci tunelu.